

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ

كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْعَاجِزُ

مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ.

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “**Kim mümin olarak ahireti ister ve ona ulaşmak için gereği gibi çalışırsa, işte bunların çalışmalarının karşılığı verilir.**”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) bize şu nasihatte bulunuyor: “**Akıllı kişi, kendisini hesaba çeken ve ölümden sonrası için çalışandır. Aciz kişi ise arzularına uyup bir de Allah’tan bağışlanma umandır.**”²

Aziz Müminler!

İslam’ın temel esaslarından biri ahirete imandır. Kıyamet gününe, öldükten sonra dirilmeye, hesaba ve sonsuz bir hayatın varlığına inanmaktır.

Ahirete imanı yürekten benimseyen mümin, her işinde Rabbinin koyduğu sınırları ve O’nun rızasını gözetir. İmanın gereği

olarak salih ameller işler ve güzel ahlakla kemale erer. Kendisini daima hesaba çeker. Kötü sözlerden ve çirkin işlerden uzak durur.

Mümin, kâinata ibret nazarıyla bakar. Hayatı ve ölümü, sağlığı ve hastalığı, bolluğu ve darlığı, sevinci ve hüznü imtihan dünyasının bir parçası olarak görür. Peygamberimizin ifadesiyle, nimetlere şükreder; bu onun için hayır olur. Sıkıntılara sabreder; bu da onun için hayır olur.³

Kıymetli Müslümanlar!

Kulluk yolculuğumuzun sonsuzluk durağı ahirettir. Ahiret, bizim asıl yurdumuz ve ebedi meskenimizdir. Öyleyse ahiret gününe kavuşacağımızın bilincinde bir hayat sürelim. O büyük gün için hazırlık yapmayı ihmal etmeyelim.

Hutbemi Rabbinizin şu ayetleriyle bitiriyorum: “**Kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse onun mükâfatını görecektir. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse onun cezasını görecektir.**”⁴

¹ İsrâ, 17/19.

² Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 25.

³ Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 25.

⁴ Zilzâl, 99/7,8.